

W zakresie dotyczącym zarzutów trzeciego i czwartego skarżący przedłożył cztery zarzuty odwoławcze. Po pierwsze Sąd dokonał błędnej interpretacji przepisów art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ („zwanego dalej rozporządzeniem podstawowym”) poprzez stwierdzenie, że instytucje są zobowiązane do dokonania analizy wpływu praktyk antykonkurencyjnych na sytuację przemysłu w Unii dopiero po potwierdzeniu zaistnienia tego rodzaju antykonkurencyjnych praktyk w ostatecznej wersji decyzji właściwego organu z zakresu konkurencji. Po drugie poprzez oddalenie wniosku skarżącej o ujawnienie tożsamości producentów ujętych w próbkach Sąd przeinaczył dowody i dopuścił się błędu co do prawa stwierdzając, że mógł zbadać dochowanie przez organy art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego bez znajomości tożsamości producentów ujętych w próbkach. Po trzecie poprzez nałożenie na skarżącą obowiązku przedłożenia pozytywnych dowodów na okoliczność wpływu praktyk antykonkurencyjnych na producentów ujętych w próbkach w sytuacji, w której tożsamość tych producentów nie została ujawniona Sąd dokonał w zaskarżonym wyroku błędnej wykładni przepisów art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego i nałożył na skarżącą nadmierny ciężar dowodowy. Po czwarte, w zaskarżonym wyroku Sąd dokonał błędnej interpretacji przepisów art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stwierdzając, że rozpatrywane obowiązki mogą zostać spełnione poprzez oparcie się na prostych przypuszczeniach zamiast przeprowadzenia rzeczywistego badania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013 L 131, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 343, s. 51.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. w sprawie T-40/14 Electrabel SA, Dunamenti Erómű Zrt/Komisja Europejska, wniesione w dniu 28 stycznia 2015 r. przez Electrabel SA, Dunamenti Erómű Zrt

(Sprawa C-32/15 P)

(2015/C 089/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Electrabel SA, Dunamenti Erómű Zrt (przedstawiciel: adwokat J. Philippe)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności postanowienia Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie T-40/14 w zakresie, w jakim Sąd odrzucił w nim jako niedopuszczalną skargę wnoszących odwołanie;
- stwierdzenie, że skarga wnoszących odwołanie jest dopuszczalna lub ewentualnie że jest dopuszczalna w odniesieniu do okresu od dnia 10 stycznia 2009 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty. W zaskarżonym postanowieniu Sąd odrzucił skargę wniesioną przez wnoszące odwołanie zmierzającą w istocie do naprawienia poniesionych przez nie szkód wynikających z bezprawnego zakończenia umowy dotyczącej zakupu energii elektrycznej (power purchase agreement, zwanej „PPA”) na podstawie niezgodnej z prawem decyzji Komisji 2009/609/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 41/05⁽¹⁾. Sąd stwierdził, że uprawnienie wnoszących odwołanie do wniesienia skargi uległo przedawnieniu i odrzucił ich skargę jako niedopuszczalną.

W zarzucie pierwszym wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd nie uzasadnił, dlaczego art. 102 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem (zwanego dalej „regulaminem postępowania”) przewidujący przedłużenie terminów ze względu na odległość nie ma zastosowania do skargi wnoszących odwołanie, mimo że brzmienie traktatów, statutu Trybunału Sprawiedliwości (zwanego dalej „statutem”) oraz regulaminu postępowania wskazuje, że art. 102 § 2 ma zastosowanie do terminu przedawnienia przewidzianego w art. 46 akapit pierwszy statutu.

W zarzucie drugim wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo przy stosowaniu art. 268 i 340 akapit drugi traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), wymagając od wnoszących odwołanie wskazania w ich początkowym żądaniu okresowego charakteru ich szkody.

W zarzucie trzecim wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd nie uzasadnił, dlaczego orzecznictwo przytoczone przez wnoszące odwołanie na poparcie okresowego charakteru poniesionej przez nie szkody nie znajduje zastosowania w ich sytuacji, mimo że wnoszące odwołanie szczegółowo wykazały możliwość takiego zastosowania.

W zarzucie czwartym wnoszące odwołanie wskazują, że Sąd naruszył prawo, gdyż nie uwzględnił ich argumentacji, zgodnie z którą poniesiona przez nie szkoda jest ciągła, opierając się na tym, że decyzja Komisji jest w dalszym ciągu badana.

(¹) Dz.U. L 225, s. 53.